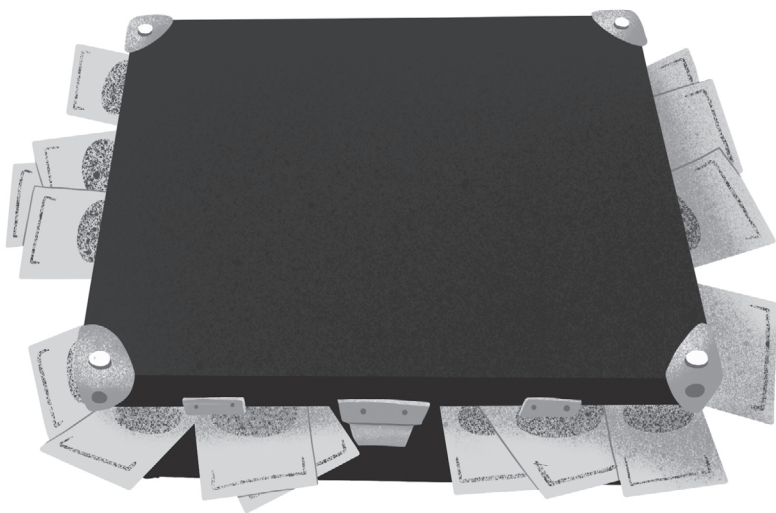

Zbohatnout lze ovšem i mnohem méně vražedným způsobem. Lá-kavou možností jsou dotace Evropské unie. Neapolské klany zbohatly na snaze Bruselu regulovat trh se zemědělskými přebytky. Do připra-vených jam na skládkách určených pro přebytečné ovoce házely od-padky, staré železo i stavební odpad, který si ovšem nechaly předem zvážít a deklarovaly jej jako podměrečné melouny a broskve nevyho-vující jakosti. Papírově neexistující ovoce se pak vesele prodávalo dál.

Klany dokážou korupcí i nátlakem zajistit, aby zakázky dostávaly ty správné firmy. Podnikají ve stavebnictví, nejen na jihu, ale po celé Itálii. Staví obchodní centra umožňující praní špinavých peněz, ale i dráhy pro rychlovlaky. Nabízejí levnou pracovní sílu a nízké ceny. S dodržo-váním bezpečnosti práce si nikdo neláme hlavu, skoro všichni pracují na černo. Pokud dojde k úrazu, je zraněný anonymně vyhozen před nemocnicí. V tom lepším případě. V tom horším všichni utečou. Co kdyby sanitka přijela dřív, než stačí všichni zmizet. Každý rok dojde v Itálii asi k třem stům smrtelných úrazů na stavbě.

Investují se peníze do cukrovarů, multikin i provozování nemocnic, kupují se nemovitosti, zemědělské podniky a turistické komplexy na pobřeží. Doslova zlatým dolem je pak obchod s odpady. Lhostejno, zda jej klany vyvezou do Albánie, Rumunska, Somálska či Mosambiku,

utopí jej v moři, přimíchávají do kompostu určeného na hnojení ital-ských polí, uloží ve formě popílku v betonu na stavbách, které kontro-lují či zakopou na černých skládkách v okolí Neapole. Řeka odpadků z Benátek, Turína i Milána se valí ze severní Itálie směrem na jih, aby zmizela nepozorovaně či naprosto okatě v různých koutech Kampá-nie. Odhaduje se, že objem odpadu tu stoupá o 30 % ročně.

Vyšetřování prokuratury ze Santa Maria Capua Vetere odhalilo, že kamióny oficiálně převážející kompost a hnojiva ukládají pod zem mezi Neapolí a Casertou tonery tiskáren pocházející z Lombardie i Toskánska. Půda je tak nasycena hexavalentním chromem, který se usazuje v krvi a může způsobit rakovinu i další choroby. Jen o kus dál byla objevena skládka, v níž končily kosterní pozůstatky nebožtí-ků, jimž vypršela nájemní smlouva na jejich hřbitově. Pietní likvidace uložená zákonem je příliš drahá, zatímco *Camorra* likviduje rychle, ochotně a za zlomek oficiální ceny. Živé i mrtvé.

Struska z tavení hliníku, odpad ze spaloven, hutí a tepelných elek-tráren, laky i rozpouštědla, kaly z čističek, odpady z petrochemic-kých společností, plasty, pneumatiky, arzén, rtuť a olovo... Zákazníky jsou velké podniky i drobní podnikatelé, společnosti s převahou veřejného kapitálu i majitelé sběrných center promíchávají toxický a běžný odpad. Výsledkem je až 80 % úspora. Zemědělství se hroutí, zoufalí farmáři prodávají pozemky klanům a ti na nich zakládají nové skládky.

Oblasti mezi obcemi Qualiano, Villarica a Giugliano se přezdívá Ohňová země. Když jsou skládky plné, je třeba je totiž zapálit. O to se postarají romské děti, kterým klany platí padesát eur za spálenou haldu. To, co zbyde, se zahrne tenkou vrstvou a pozemky do té doby oficiálně vedené jako zemědělská půda a pastviny, se promění na sta-vební parcely. Na nich pak vyrostou satelitní městečka s malými útul-nými domky a roztomilými předzahrádkami. Titíž kluci, kteří dohlížíjí na doutnající a plápolající hromady odpadků, střídají řidiče kamionů, aby nebezpečný náklad dovezli na rozhrkaných nákladáčcích posled-ních pár set metrů na místo určení. Dvě stě padesát eur za jednu jízdu, profesionálním řidičům se nechce riskovat, že by se při vysypávání ná-kladu do jámy kontejnery otevřely, ani netouží po tom dýchat smrduté výpary v epicentru odpadkového pekla.

Po odhaleních, která unikla na veřejnost v důsledku oficiálního vyšetřování, vyvstal problém, jak s odpady naložit. Jediným možným řešením se zdají spalovny. Objevena byla ale pouze malá část černých